

299/12.05/2020

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru achiziția de echipamente de protecție și aparatură medicală și de construcție de infrastructură spitalicească

Analizând **propunerea legislativă pentru achiziția de echipamente de protecție și aparatură medicală și de construcție de infrastructură spitalicească** (nr.b152/06.04.2020), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa XXXV/1722/09.04.2020 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr.D373/10.04.2020,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.(1) lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect reglementarea achiziției de echipamente de protecție și aparatură medicală, precum și a construcției de infrastructură spitalicească, în vederea acoperirii necesarului, într-un termen scurt, la nivel național, în contextul crizei Covid – 19.

Prin obiectul de reglementare, propunerea legislativă se încadrează în categoria legilor ordinare, iar în aplicarea prevederilor art.75 alin.(1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. În situația în care propunerea legislativă are implicații asupra bugetului de stat, sunt aplicabile dispozițiile art.111 alin.(1) teza a doua din Constituția României, republicată, fiind necesară solicitarea punctului de vedere al Guvernului.

Totodată, semnalăm că trebuie respectate prevederile art.33 din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care reglementează obligativitatea efectuării studiului de impact, precum și prevederile art.15 din Legea responsabilității fiscal-bugetare nr.69/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, având în vedere obiectul de reglementare, este necesară solicitarea avizului Consiliului Economic și Social.

3. Semnalăm că soluțiile legislative din prezenta propunere sunt cuprinse într-un **singur articol**, fiind formulate fără a se ține seama de limbajul juridic consacrat actelor normative, nerespectându-se, astfel, prevederile art.8 alin.(2) și art.36 alin.(1) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, conform căroră „*prin modul de exprimare actul normativ trebuie să asigure dispozițiilor sale un caracter obligatoriu*”, iar „*actele normative trebuie redactate într-un limbaj și stil juridic normativ, concis, sobru și clar, care să excludă orice echivoc, cu respectarea strictă a regulilor gramaticale și de ortografie*”.

În acest sens, menționăm prevederile Deciziei Curții Constituționale nr.138/2019 prin care aceasta a statuat că „legiuitorul trebuie să se raporteze la reglementările ce reprezintă un reper de claritate, precizie și previzibilitate, iar erorile de apreciere în redactarea actelor normative nu trebuie să se perpetueze în sensul de a deveni ele însăși un precedent în activitatea de legiferare; din contră, aceste erori trebuie corectate pentru ca actele normative să contribuie la realizarea unei securități sporite a raporturilor juridice.

Având în vedere că textul criticat se adresează unui număr foarte mare de persoane fizice și juridice, trebuie să se caracterizeze prin rigoare și acuratețe. (...) Astfel, legiuitorul trebuie să clarifice aceste aspecte confuze din punct de vedere terminologic încă înainte de intrarea în vigoare a legii, pentru a se evita caracterul echivoc al legii; se impune, astfel, exigența ca legiferarea să fie realizată într-un mod care să imprime un plus de claritate, precizie și previzibilitate a textului”.

4. Precizăm că soluția legislativă preconizată la **articolul unic** este redactată într-o manieră impropriu stilului normativ și juridic, întrucât face aproape imposibilă aplicarea acesteia, în sensul că nu sunt stabilite condițiile pentru a contracta, procedurile de achiziție, precum și termenele aferente.

Menționăm că, potrivit art.6 din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, proiectul de act normativ trebuie să instituie reguli **necesare, suficiente și posibile** care să conducă la o cât mai mare stabilitate și **eficiență legislativă**.

De asemenea, **soluțiile** pe care le cuprinde noua reglementare trebuie să fie **temeinic fundamentate**, luându-se în considerare interesul social, **politica legislativă** a statului român și **cerințele corelării cu ansamblul reglementărilor interne**.

Totodată, pentru respectarea exigențelor normative, abrevierea „UE” se va scrie *in extenso*, iar expresia „Guvernelor Statelor” se va reda sub forma „guvernele statelor”.

În plus, sintagma „non UE” este impropriă limbajului normativ, fiind necesară revederea și reformularea acesteia.

În același context, propunem eliminarea parantezelor, pentru concordanță cu prevederile art.38 alin.(3) teza finală din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora nu este permisă prezentarea unor explicații prin folosirea parantezelor.

Având în vedere aspectele mai sus arătate, referitoare atât la problemele de fond, cât și la imperfecțiunile de redactare, proiectul trebuie reanalizat și reformulat în integralitatea sa, urmând ca normele utilizate să fie clare și precise, întrucât, în actuala redactare, pot duce la numeroase confuzii în interpretare și aplicare.

Precizăm că, în asemenea situații, Curtea Constituțională a declarat ca fiind neconstituțional actul care nu a fost sistematizat corespunzător și nici redactat într-un limbaj și stil juridic specific normativ, concis, clar și precis, care să excludă orice echivoc (a se vedea Decizia nr.1018/2010).

București
Nr. 353 / 13.04.2020